

jeg anser for at være fejlagtig, rettet, vilde jeg blive nødt til at fremdrage Ting, som jeg maatte ellers kunde undgaa at fremdrage. Jeg skal imidlertid i de Replikker, jeg skal tillade mig at gøre, se bort herfra i størst mulig Udstrækning og ikke give efter for den stærke Fristelse, som den sidste ærede Taler har ledet mig ind i, idet han kom ind paa meget store Spørgsmaal, som det kunde tage betydelig lang Tid at besvare.

Under Forhandlingerne i Gaar udtalte den højtærede Indenrigsminister sin Sympati for, at Arbejderne ved saadanne Arbejder som dem, her er Tale om, blive sikrede deres fortjente Løn, og han lovede at foretage Undersøgelser om, hvad der kunde gøres i denne Henseende. Jeg takker den højtærede Minister for disse Udtalelser og haaber, at Undersøgelserne maa føre til, at man kommer Arbejdernes Sikring i denne Henseende nærmere, end man er nu. Men samtidig paa- lagde den højtærede Indenrigsminister Arbejderne en Slags Forpligtelse, idet han mente, at Arbejderne heller ikke burde lade for store Beløb staa hos Entreprenørerne. Jeg skal dertil svare, at naar Arbejderne, jaaledes som i det Tilfælde, jeg talte om, saa Penge tilgode, er det fandelig ikke med Arbejdernes gode Vilje. De have gjort alt muligt for ikke at faa disse Penge tilgode. De ere gaaede til Entreprenøren gentagne Gange, men han har undveget dem og negtet sig hjemme og er kommen med Udflugter den ene Gang efter den anden. De spekulerede derfor en Tid paa, om de ikke burde nedlægge Arbejdet for at skaffe sig deres Fortjeneste og henvendte sig i den Anledning til Regeringens tilsynshavende ved det omhandlede Arbejde. Han raadede dem imidlertid til at fortsætte Arbejdet, og Regeringens tilsynshavende har altsaa paa en Maade nogen Del i, at Arbejdernes Tilgodehavende er gaaet saa højt op ved dette Foretagende, som det er. Det eneste Middel, Arbejderne have til at kunne forhindre, at deres Tilgodehavende stiger i den Grad, er jo, at de forlade Arbejdet, og, naar det ikke skal være et ligefremt Tilsgagn om paa en Maade at ville forære Entreprenøren Pengene, maa de samtidig advare andre mod at tage Arbejde hos denne Entreprenør, saalænge han ikke opfylder sine Forpligtelser. Hvis noget saadant skulde ske, for at opfylde den højtærede Indenrigsministers Hensigt om, at Arbejderne ikke bør lade for store Beløb staa inde, tillader jeg mig at haabe, at den højtærede Indenrigsministers Sympati for Arbejderne ikke vil vækkes af den Grund, at de maatte have været nødsagede til at nedlægge Arbejdet.

Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om Endringsforslagets første Paragraf kommer jeg vistnok til at omtale senere, idet der er faldet andre Bemærkninger med Hensyn dertil. Jeg skal derfor for Nødheds Skyld ikke komme ind paa dem nu. Derimod udtalte den højtærede Minister med Hensyn til Licitationer, som omhandles i den foreslaaede § 8, at Forslaget vel saa godt som umuliggjorde disse og umuliggjorde, at Statens Arbejde blev overdraget til Entreprenører. Jeg kan ikke anerkende dette. Tværtimod staa det for mig, som om saavel Entreprenører som Arbejdere ere bedre stillede, naar dette Forslag gaar igennem. For Øjeblikket er Arbejdslønnen jo en temmelig ubestemt Størrelse for Entreprenørerne, og det lader sig ikke bestride, at der er adskillige Entreprenører, som spekulere i saa billig Arbejdskraft som muligt, og jeg tror at kunne sige, at denne Spekulation dels fører til ussel og daarlig Betaling, men ganske sikkert ogsaa har Del i, at adskillige Entreprenører, saaledes som vi have set det i den senere Tid, ere gaaede fallit og ikke have kunnet opfylde deres Forpligtelser. Naar de derimod faa noget bestemt at gaa ud fra og faa at vide, at saa og saa meget udgør Arbejdslønnen, tror jeg, at de staa fastere i det, bedre kunne gøre deres Overslag og altsaa langt lettere kunne paatage sig det Arbejde, der er Tale om, med langt ringere Udsigt til at gøre forkert Beregning. Det har ogsaa vist sig i saadanne Spørgsmaal, hvor Arbejderne have taget fat paa slikt. Jeg skal kun nævne et eneste Eksempel. Da Arbejderne byggede deres Jællesbageri, havde de saadanne Bestemmelser, og der var mange Entreprenører, som ønskede at faa dette Arbejde, skøndt de vidste, at der gjuldt disse Bestemmelser. Vige saadan er det gaaet, naar der har været forhandlet med Entreprenørerne om dette Spørgsmaal, idet de, der ikke gerne ville trykke Arbejdslønnen ned, have udtalt sig sympatisk herfor, og jeg tror bestemt, at der blandt Entreprenørerne er Stemning for, at en saadan Lønningsbestemmelse blev slaet fast.

Den højtærede Indenrigsminister kom tillige ind paa Spørgsmaalet om Indforskrivning af fremmede Arbejdere. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister har et noget andet Syn paa dette Spørgsmaal, end jeg har. Jeg gaar ud fra, at da vi her fra Landet — saavel Arbejdere som andre Borgere — udvandre til andre Lande og sætte Pris paa at blive gæstfri behandlede, have vi ogsaa Forpligtelse til at behandle indvandrede paa en gæstfri Maade, naar Indvandringen finder Sted paa en naturlig Maade; men jeg er imod Indvandringen af